

Sygn. akt: I C 1000/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. W. kwotę 119,02 zł (sto dziewiętnaście złotych dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczoną od dnia 15 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od powoda R. W. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego raz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,

IV. zwraca powodowi R. W. kwotę 113,67 zł (sto trzynaście złotych sześćdziesiąt siedem groszy) jako niewykorzystaną zaliczkę na koszt opinii biegłego,

V. zwraca stronie pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 500 zł (pięset złotych) jako niewykorzystaną zaliczkę na koszt opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód R. W. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Nysie dnia 4 maja 2016 r. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1.850,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za uszkodzenia pojazdu będące wynikiem zdarzenia z dnia 14 lutego 2016 r.; kwoty 250 zł tytułem kosztów sporządzenia opinii przez niezależnego rzeczoznawcę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 14 lutego 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki T. (...) nr rej. (...), będący własnością powoda. Powód podał, że w dniu zdarzenia samochód powoda była ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych

u strony pozwanej. Odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjęła strona pozwana. Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, przeprowadzono postępowanie likwidacyjne, wskutek którego ustalono koszty naprawy na kwotę 1.402,67 zł i taka kwota została wypłacona powodowi tytułem odszkodowania. Powód, nie zgadzając się z wysokością kosztów naprawy ustalonymi przez pozwaną zlecił wykonanie opinii technicznej niezależnemu rzeczoznawcy samochodowemu. Z dokonanej przez rzeczoznawcę oceny technicznej wynikało, że konieczne koszty naprawy samochodu z uwzględnieniem podatku VAT wynoszą 3.252,99 zł. Na podstawie powyższej opinii powód zażądał wypłaty wskazanej wyżej kwoty jako rzeczywistego kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kwoty 250 zł tytułem kosztów sporządzenia opinii przez niezależnego rzeczoznawcę. Decyzją z dnia 18 marca 2016 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty dalszej kwoty odszkodowania. Pismem z dnia 5 kwietnia 2016 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty. Decyzją z dnia 20 kwietnia 2016 r. strona pozwana ponownie odmówiła wypłaty dalszej kwoty tytułem odszkodowania. Powód domagał się oprócz dalszej kwoty odszkodowania także kosztów opinii niezależnego rzeczoznawcy w kwocie 250 zł, albowiem był zmuszony ponieść powyższy wydatek w celu wykazania zasadności swoich roszczeń.

Strona pozwana (...) S. A. w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 16 czerwca 2016 r. (k. 33-36) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała, że w dniu 14 lutego 2016 roku w wyniku zdarzenia drogowego doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego własność poszkodowanego R. W., który zawiadomił stronę pozwaną o powstaniu szkody, a ta przejęła odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia w oparciu o polisę AC. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła, iż łączna wysokość szkody powstałej w pojeździe powoda wynosi 1.402,67 zł, taka też kwota została wypłacona w oparciu o decyzję z 22 lutego 2016 roku. Strona pozwana powyższą decyzję oparła na kosztorysie sporządzonym 19 lutego 2016 roku w systemie E. nr (...) oraz dokumentacji przedłożonej przez poszkodowanego, z których to dokumentów wynika, iż całkowity koszt naprawy uszkodzonego pojazdu to jest: wymiany części, materiału lakierniczego, wynagrodzenia mechanika i lakiernika wynosi 1.402,67 zł. Zdaniem strony pozwanej przyznana kwota w sposób całkowity pokrywa roszczenia z tytułu wypadkowej naprawy auta. Okoliczności sprawy wskazują, że rozmiar szkody jakiej doznał powód nie uzasadniają żądania wypłaty kwoty przewyższającej 1.402,67 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu. Z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika jakoby szkody były aż tak znaczące, żeby uzasadniało to wypłatę odszkodowania w tak wygórowanej wysokości. Zgodnie z art. 824 § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej w przypadku ubezpieczenia autocasco suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela nie może być wyższa od poniesionej szkody. Ubezpieczenie majątkowe ma na celu wyrównanie zaistniałego uszczerbku majątkowego i podobnie jak naprawienie szkody nie może prowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia ubezpieczonego, gdyż byłoby to sprzeczne z istotą ubezpieczeń. Pozwana podniosła, że stawka za roboczo-godzinę w wysokości 100 zł za godzinę jest stawką zawyżoną, odbiegającą od stawek rynkowych obowiązujących w regionie, gdzie wykonywana była naprawa przedmiotowego pojazdu. Trudno uznać wysokość stawki w wysokości 100 złotych za godzinę, bowiem maksymalna wysokość stawki dla warsztatów w regionie, gdzie została dokonana naprawa oscylują granicach 50 zł za godzinę i taką stawkę należy uznać za uzasadnioną. Przedstawione przez pozwanego rozliczenie szkody zostało sporządzone zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia - § 27 ust. 1, gdzie wysokość odszkodowania z tytułu powstałej szkody określana jest na podstawie sporządzonej przez (...) wyceny kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem podatku VAT oraz z zastrzeżeniem § 26 ust. 12. Kosztorysy sporządzane są m.in. w oparciu o normy czasowe naprawy pojazdu, określane przez producenta i ujęte w systemie A. lub E., stawki za roboczo-godzinę ustalone są wg średnich stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze funkcjonujące poza siecią autoryzowanych stacji obsługi, koszty części zamiennych ujęte w systemach A. lub E. ustalone są według cen części zamiennych dystrybuowanych przez oficjalnych producentów lub importerów pojazdów, z uwzględnieniem procentowego pomniejszenia wartości części, o czym mowa w § 10 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia, chyba że przy zawarciu umowy odstąpiono od jego stosowania (wykupienie amortyzacji). Dodatkowo w kosztorysach (...) zgodnie z § 27 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia będzie stosowany współczynnik korygujący koszt części pojazdu w wysokości określonej tabelą (wysokość współczynnika związana z wiekiem pojazdu). Dodatkowo, o czym poszkodowany był informowany

na etapie postępowania likwidacyjnego, zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia § 27 ust. 3 po przedłożeniu (...) oryginałów faktur VAT dokumentujących poniesienie kosztów naprawy w wysokości przewyższającej sporządzoną wyceną (...) mogłoby uzupełnić kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z przedłożonych faktur. Szczegółowe zasady określające dopłaty znajdują się w § 27 ust. 3 ogólnych warunków ubezpieczenia. Podsumowując, współczynnik korygujący w wysokości 50 % (pojazd w szóstym roku eksploatacji) na kosztorysie ofertowym będzie występował zawsze, dopiero przy naprawie pojazdu na rachunki, potrącenie to będzie zniesione i koszt części zostanie pokryty w całości. Odnosząc się do kalkulacji sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę na zlecenie strony powodowej, strona pozwana podniosła, że nie został wskazany warsztat w którym miałyby zostać przeprowadzona naprawa. Dalej pozwana wskazała, że poszkodowany wykupił polisę bez ubytku wartości części, ale wypłata bez ubytku zgodnie z warunkami polisy AC musi być poparta udokumentowaniem naprawy w postaci kosztorysu warsztatu oraz faktury zgodnej z zatwierdzonym kosztorysem. Poza tym inspekcja udowodniła, że w chwili zawierania polisy zderzak tylni był uszkodzony w stopniu kwalifikującym go do wymiany w związku z tym powyższym zastosowano amortyzację ceny zderzaka oraz kosztów jego lakierowania. W kalkulacji ofertowej pozwanego zastosowano 50 % amortyzację części zgodnie z rokiem produkcji pojazdu i warunkami polisy AC. W kalkulacji szkody powoda zastosowano natomiast wskaźnik urealnienia na poziomie 50 % na części T.. Stanowisko w tej kwestii wynika z faktu, iż na polskim rynku motoryzacyjnym dostępny jest bardzo duży asortyment części zamiennych w szerokim zakresie cenowym. Zarówno producenci, oficjalni dostawcy i pozostałe podmioty zajmujące się handlem częściami zamiennymi oferują sprzedaż po zróżnicowanych cenach tym samych części. Powszechnie stało się również zjawisko stosowania przy sprzedaży różnego rodzaju rabatów, czy upustów marketingowych, co powoduje, że rzeczywista cena części jest najczęściej niższa od sugerowanej przez producenta pojazdów. Cena finalna wynikała najczęściej z polityki cenowej dystrybutora, a nie jakości wykonania danej części zamiennej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. W. zawarł ze stroną pozwaną (...) S. A. w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego stwierdzoną polisą (...) w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) oraz auto-casco (AC). Przedmiotem umowy był samochód marki T. (...), rok produkcji 2009 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...) (obecnie(...)), będący własnością powoda. Umowę ubezpieczenia autocasco zawarto na okres od 25 marca 2015 r. do 25 marca 2016 r. W umowie zawartej z powodem przewidziano odstąpienie od procentowego pomniejszenia wartości części. Jako sumę ubezpieczenia pojazdu wskazano kwotę 42.188 zł.

Zgodnie z § 10 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dotyczących umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami jeśli nie umówiono się inaczej, przy ustalaniu wysokości odszkodowania zastosowanie ma procentowe pomniejszenie wartości części w wysokości uzależnionej od eksploatacji pojazdu, ustalonego zgodnie z tabelą: za 1 rok – 0 %, za 2 – 10 %, za 3 – 15 %, za 4-20 %, za 5- 25 %, za 6-35 %, za 7- 40 %, za 8- 45 %, za 9 – 50 %, za 10 i więcej – 55 %.

Zgodnie z § 13 tych warunków za zgodą (...) i po opłaceniu dodatkowej składki w wysokości określonej w taryfie, wyłącznie w chwili zawarcia umowy wprowadza się możliwość odstąpienia od procentowego pomniejszenia wartości części przy uszkodzeniach częściowych.

W myśl § 27 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco ustalenie wysokości odszkodowania z tytułu powstałej szkody następuje na podstawie sporządzonej przez (...) wyceny kosztów naprawy pojazdów z uwzględnieniem podatku VAT, z zastrzeżeniem § 26 ust. 12 w oparciu o: normy czasowe naprawy pojazdu, określone przez producenta i ujęte w systemie A. lub E.; stawki za robocizogodzinę ustalone wg średnich stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze funkcjonujące poza siecią autoryzowanych stacji obsługi na terenie odpowiadającym adresowi zameldowania lub siedziby ubezpieczonego lub użytkownika pojazdu określonym w dokumencie ubezpieczenia; koszt części zamiennych ujętych w systemach A. lub E. i ustalony wg cen części dystrybuowanych przez oficjalnych producentów lub importerów pojazdów z uwzględnieniem: procentowego pomniejszenia wartości części, o czym mowa w § 10 ust. 1, chyba że przy zawarciu umowy odstąpiono od jego stosowania zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 1; współczynnika korygującego koszt części o których mowa w ust. 1 pkt 3 w wysokości określonej w tabeli z tytułu dostosowania wartości wyceny do

poziomu ustalonego na bazie części alternatywnych (tzw. zamienników) dopuszczonych do obrotu i dystrybuowanych poza siecią oficjalnych producentów lub importerów pojazdów: za pierwszy roku eksploatacji - 35 %, za drugi rok 40 %, za trzeci rok 40 %, za czwarty rok 40 %, za piąty rok 45 %, za szósty rok 50 %, za siódmy rok 55 %, za ósmy rok 55 %, za dziewiąty rok 60 %, za 10 rok i więcej 65 %.

Zgodnie z § 27 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku braku norm czasowych lub cen części w systemie A. lub E. przyjmuje się normy dla pojazdu najbardziej zbliżonego właściwościami techniczno - eksploatacyjnymi, a ceny części odnosi się do cen detalicznych dystrybuowanych przez oficjalnego producenta się lub importera pojazdu lub innych dostawców części. Zgodnie z § 27 ust. 3 ogólnych warunków ubezpieczenia po przedłożeniu (...) oryginałów faktur VAT dokumentujących poniesienie kosztów naprawy w wysokości przewyższającej sporządzoną wycenę, (...) uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z przedłożonych faktur, nie więcej jednak niż do poziomu ustalonego w oparciu o: normy czasowe naprawy pojazdu określone przez producenta i ujęte w systemie A. lub E., stawki za roboczogodzinę ustalone wg średnich stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze na terenie odpowiadającym adresowi zameldowania lub siedziby właściciela lub użytkownika pojazdu określonym w dokumencie ubezpieczenia, ceny części ujęte w systemach A. lub E., nie więcej jednak niż ceny części dystrybuowane przez oficjalnych producentów do importerów pojazdów z uwzględnieniem procentowego pomniejszenia wartości części o którym mowa w § 10 ust. 1, chyba że przy zawarciu umowy odstąpiono od jego stosowania zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 1. Zgodnie z paragrafem 27 ust. 6 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku stwierdzenia w elementach zakwalifikowanych do zamiany lub naprawy wcześniejszych uszkodzeń lub napraw zmniejszających ich walory użytkowe (...) zastosuje potrącenie wynikające ze zużycia technicznego tych części.

Dowód: polisa w aktach szkody na płycie CD k. 42, ogólne warunki ubezpieczenia autocasco (...) k. 54-61.

W dniu 14 lutego 2016 r. doszło do zdarzenia drogowego na skutek, którego uszkodzeniu uległ samochód powoda marki T. (...), rok produkcji 2009 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...).

Dowód: fakt bezsporny

Powód, z tytułu ubezpieczenia autocasco, zgłosił szkodę u strony pozwanej.

Pismem z dnia 18 lutego 2016 r. strona pozwana wezwała powoda do złożenia dokumentów celem ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej.

Strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w ramach którego sporządzony został w dniu 19 lutego 2016 r. w systemie (...)’S kosztorys naprawy nr (...), zgodnie z którym koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł 1.402,67 zł brutto. Pismem z dnia 22 lutego 2016 r. strona pozwana poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania w kwocie 1.402,67 zł

Powód, nie zgodził się z wartością szkody ustaloną przez stronę pozwaną, dlatego zlecił sporządzenie kalkulacji ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu rzeczoznawcy majątkowemu inż. J. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Biuro (...) J. K. w N.. W dniu 24 lutego 2016 r. została sporządzona na podstawie oględzin ocena techniczna, w której rzeczoznawca stwierdził, że na skutek zdarzenia drogowego z dnia 14 lutego 2016 r. uszkodzeniu uległa tylna prawa strona samochodu. Rzeczoznawca do wymiany zakwalifikował: poszycie zderzaka tylnego, lampę zespoloną tylną prawą. Koszt naprawy rzeczoznawca ustalił na kwotę 3.252,99 zł brutto z VAT. Wycena została wykonana w systemie A. na dzień szkody, na podstawie oględzin. Wycenę sporządzono przyjmując średnie stawki za naprawy blacharsko – lakiernicze oraz mechaniczne stosowane przez zakłady specjalizujące się w naprawach powypadkowych pojazdów samochodowych, w tym również poza serwisowych (nieautoryzowanych) o standardzie usprzętowania technicznego wystarczającym do przeprowadzenia prawidłowej naprawy. Stawka ta na rynku lokalnym kształtuje się na poziomie netto 100 zł/1 roboczogodzinę. Zastosowanie części oraz czasochłonność napraw przyjęto zgodnie z technologią zalecaną przez producenta. Dokonano 50% korekty na lakierowanie z tyłu

za wcześniejsze zarysowania powłoki w tylnej części nie związane ze zdarzeniem. Za sporządzenie kalkulacji powód zapłacił J. K. 250 zł

Pismem z dnia 24 lutego 2016 r. powód poinformował stronę pozwaną, że nie zgadza się ze sposobem wyliczenia szkody. Powód podniósł, że zmuszony był powołać niezależnego rzeczoznawcę, który ustalił zakres i koszt napraw jego samochodu na kwotę 3.252,99 zł. W piśmie powód zażądał zapłaty wskazanej kwoty oraz zwrotu kosztów opinii niezależnego rzeczoznawcy w kwocie 250 zł.

Na skutek powyższego pisma powoda strona pozwana w dniu 18 marca 2016 r. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania powołując się na zapisy § 27 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco. Pozwana wskazała, że przy wyliczeniu odszkodowania zastosowano współczynnik korygujący. Nadto wskazano powodowi, że jeżeli przedstawi fakturę z warsztatu za naprawę tych uszkodzeń na kwotę przewyższającą przyznane odszkodowanie, to strona powodowa przyzna odszkodowanie do poziomu wynikającego z przedłożonych faktur.

Wezwaniem do zapłaty z 5.04.2016 r. pełnomocnik powoda wezwał stronę pozwaną do zapłaty dalszego odszkodowania w kwocie 2.291,59 zł oraz zwrotu kosztów opinii niezależnego rzeczoznawcy w kwocie 250 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania do zapłaty. W odpowiedzi na to wezwanie strona pozwana pismem z dnia 20 kwietnia 2016 r. podtrzymała swoje stanowisko i odmówiła wypłaty dalszych roszczeń.

Dowód: dokumenty w aktach szkody na płycie CD k. 42: kosztorys (...)’S nr (...); ocena techniczna nr (...) z dnia 24.02.2016 r. wraz z kalkulacją k. 8-13; paragon fiskalny z 24.02.2016 r. k. 23; pismo pozwanej z dnia 18.02.2016 r. k. 14; decyzja o wypłacie odszkodowania z dnia 22.02.2016 r. k. 15; odwołanie powoda z dnia 24.02.2016 r. k. 16; pismo pozwanej z dnia 18.03.2016 r. k. 17-18; wezwanie do zapłaty k. 19-20; pismo pozwanej z dnia 20.04.2016 r. k. 21-22; paragon fiskalny k. 23.

W wyniku zdarzenia z 14 lutego 2016 roku w pojeździe powoda uszkodzeniu uległa okładzina zderzaka tylnego oraz lampa tylna, stwierdzono to podczas oględzin dokonanych przez przedstawiciela firmy ubezpieczeniowej. Uszkodzenie wcześniejsze niezwiązane ze zgłoszeniem było widoczne na większej części szerokości zderzaka. Wobec tego, że uszkodzenie zgłoszone przez powoda wystąpiło na elemencie, który posiadał wcześniejsze uszkodzenia należy przy likwidacji zgłoszonej szkody w ramach umowy autocasco zastosować obniżkę wartości zakupu części wartości materiałów lakierniczych i kosztu lakierowania poszycia. Procedura taka jest zawsze stosowana w przypadku istnienia uszkodzeń innych niezwiązanych z likwidacją szkody, która jest przedmiotem odpowiedzialności ubezpieczyciela. Wysokość świadczenia należnego powodowi za szkodę doznaną w wyniku zdarzenia z dnia 14 lutego 2016 r. na podstawie łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco oraz ogólnych warunków umowy tego ubezpieczenia wynosi 1.521,69 zł.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków J. D. z dnia 19.01.2017 r. k. 71-87

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo R. W. zasługiwało na uwzględnienie w części tj. do kwoty 119,02 zł, stanowiącej różnicę między odszkodowaniem należnym mu na podstawie umowy ubezpieczenia autocasco wyliczonym przez biegłego J. D. na kwotę 1.521,69 zł, a odszkodowaniem wypłaconym mu już przez stronę pozwaną w wysokości 1.402,67 zł (1.521,69 zł - 1.402,67 zł = 119,02 zł)

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, w tym także dokumentach zawartych w aktach szkody (...), które zostały szczegółowo opisane pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Treść przedmiotowych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, jak również nie budziła ona zastrzeżeń Sądu, gdyż dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i nie wykazywały oznak przerobienia czy chociażby próby zniekształcenia ich zawartości. Stąd też w ocenie Sądu stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy nadający się do poczynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Dodatkowo Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków J. D. z dnia 19.01.2017 r. Treść tej opinii pisemnej nie została zakwestionowana przez pełnomocników stron. Biegły sądowy wskazał, że wysokość świadczenia należnego powodowi z tytułu naprawy pojazdu na podstawie zawartej pomiędzy stronami umowy ubezpieczenia autocasco w świetle zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia tej umowy wynosi 1.521,69 zł. Biegły w sposób szczegółowy wyjaśnił, jak wyliczył wysokość świadczenia należnego powodowi. Wniosek z pisemnej opinii, co do kwoty należnego powodowi odszkodowania, Sąd przyjął za własny, bowiem jest on poparty wiedzą i długoletnim doświadczeniem zawodowym biegłego.

W tym miejscu należy wskazać, iż poza sporem niniejszego postępowania pozostawał fakt odpowiedzialności strony pozwanej za uszkodzenia pojazdu powoda wskutek zdarzenia drogowego z dnia 14 lutego 2016 r. Sporną okazała się natomiast wysokość należnego powodowi odszkodowania za uszkodzony pojazd. Ponadto strona pozwana kwestionowała zasadność dochodzenia przez powoda zapłaty poniesionych kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu wykonanej przed procesem na zlecenie powoda.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej (...) S. A. w W. opiera się na przepisie art. 805 k.c., zapisach umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami oraz zapisach stanowiących integralną część umowy ogólnych warunków ubezpieczenia. W myśl art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę. Po myśli przepisu art. 805 § 2 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie:

1. przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku;
2. przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Ponadto w niniejszej sprawie znajdują także zastosowanie postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco stanowiące integralną część umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami.

Zgodnie z § 10 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dotyczących umowy ubezpieczenia autocasco zawartej między stronami jeśli nie umówiono się inaczej, przy ustalaniu wysokości odszkodowania zastosowanie ma procentowe pomniejszenie wartości części w wysokości uzależnionej od eksploatacji pojazdu, ustalonego zgodnie z tabelą: za 1 rok – 0 %, za 2 – 10 %, za 3 – 15 %, za 4-20 %, za 5- 25 %, za 6-35 %, za 7- 40 %, za 8- 45 %, za 9 – 50 %, za 10 i więcej – 55 %.

Zgodnie z § 13 tych warunków za zgodą (...) i po opłaceniu dodatkowej składki w wysokości określonej w taryfie, wyłącznie w chwili zawarcia umowy wprowadza się możliwość odstąpienia od procentowego pomniejszenia wartości części przy szkodach częściowych.

W myśl § 27 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco ustalenie wysokości odszkodowania z tytułu powstałej szkody następuje na podstawie sporządzonej przez (...) wyceny kosztów naprawy pojazdów z uwzględnieniem podatku VAT, z zastrzeżeniem § 26 ust. 12 w oparciu o: normy czasowe naprawy pojazdu, określone przez producenta i ujęte w systemie A. lub E.; stawki za robocizogodzinę ustalone wg średnich stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze funkcjonujące poza siecią autoryzowanych stacji obsługi na terenie odpowiadającym adresowi zameldowania lub siedziby ubezpieczonego lub użytkownika pojazdu określonym w dokumencie ubezpieczenia; koszt części zamiennych ujętych w systemach A. lub E. i ustalony wg cen części dystrybuowanych przez oficjalnych producentów lub importerów pojazdów z uwzględnieniem: procentowego pomniejszenia wartości części, o czym mowa w § 10 ust. 1, chyba że przy zawarciu umowy odstąpiono od jego stosowania zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 1; współczynnika korygującego koszt części o których mowa w ust. 1 pkt 3 w wysokości określonej w tabeli z tytułu dostosowania wartości wyceny do poziomu ustalonego na bazie części alternatywnych (tzw. zamienników) dopuszczonych do obrotu i dystrybuowanych

poza siecią oficjalnych producentów lub importerów pojazdów: za pierwszy roku eksploatacji - 35 %, za drugi rok 40 %, za trzeci rok 40 %, za czwarty rok 40 %, za piąty rok 45 %, za szósty rok 50 %, za siódmy rok 55 %, za ósmy rok 55 %, za dziewiąty rok 60 %, za 10 rok i więcej 65 %.

Zgodnie z § 27 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku braku norm czasowych lub cen części w systemie A. lub E. przyjmuje się normy dla pojazdu najbardziej zbliżonego właściwościami techniczno - eksploatacyjnymi, a ceny części odnosi się do cen detalicznych dystrybuowanych przez oficjalnego producenta się lub importera pojazdu lub innych dostawców części. Zgodnie z § 27 ust. 3 ogólnych warunków ubezpieczenia po przedłożeniu (...) oryginałów faktur VAT dokumentujących poniesienie kosztów naprawy w wysokości przewyższającej sporządzoną wycenę, (...) uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z przedłożonych faktur, nie więcej jednak niż do poziomu ustalonego w oparciu o: normy czasowe naprawy pojazdu określone przez producenta i ujęte w systemie A. lub E., stawki za roboczogodzinę ustalone wg średnich stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze na terenie odpowiadającym adresowi zameldowania lub siedziby właściciela lub użytkownika pojazdu określonym w dokumencie ubezpieczenia, ceny części ujęte w systemach A. lub E., nie więcej jednak niż ceny części dystrybuowane przez oficjalnych producentów do importerów pojazdów z uwzględnieniem procentowego pomniejszenia wartości części o którym mowa w § 10 ust. 1, chyba że przy zawarciu umowy odstąpiono od jego stosowania zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 1. Zgodnie z paragrafem 27 ust. 6 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku stwierdzenia w elementach zakwalifikowanych do zamiany lub naprawy wcześniejszych uszkodzeń lub napraw zmniejszających ich walory użytkowe (...) zastosuje potrącenie wynikające ze zużycia technicznego tych części.

W niniejszej sprawie strona pozwana nie dokonała przy ustaleniu wysokości odszkodowania pomniejszenia wartości części w związku okresem eksploatacji pojazdu. Zastosowała jednak zgodnie z zapisami ogólnych warunków ubezpieczenia współczynnik korygujący ceny części w związku wiekiem pojazdu, do czego miała prawo w świetle zapisów § 27 ogólnych warunków ubezpieczenia. Nadto zastosowano też korektę amortyzacyjną z uwagi na wcześniejsze uszkodzenie uszkodzonej w wyniku zdarzenia części pojazdu do czego również strona pozwana miała prawo w świetle zapisów powyższego paragrafu.

Gdyby powód przedstawił faktury VAT dokumentujące poniesienie wyższych kosztów naprawy to zgodnie z § 27 ust. 3 ogólnych warunków ubezpieczenia (...) uzupełniłoby mu kwotę odszkodowania. Takich faktur powód nie przedstawił.

Z uwagi na powołane okoliczności, Sąd uznał, iż prawidłowo ustalona kwota odszkodowania należnego powodowi za skutki zdarzenia drogowego z 14 lutego 2016 r. w niniejszej sprawie winna stanowić różnicę pomiędzy należną kwotą odszkodowania – stanowiącą wysokość świadczenia należnego powodowi na podstawie zawartej między stronami umowy ubezpieczenia autocasco w świetle zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia dotyczących tej umowy, a kwotą przyznanego i wypłaconego powodowi dotychczas przez stronę pozwaną odszkodowania. Uwzględniając zatem wypłacone dotychczas przez stronę pozwaną odszkodowanie w kwocie 1.402,67 zł na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 119,02 zł tytułem wyrównania kwoty należnego mu odszkodowania za skutki zdarzenia drogowego z dnia 14 lutego 2016 r., bowiem $1.521,69 \text{ zł} - 1.402,67 \text{ zł} = 119,02 \text{ zł}$.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, w tym w zakresie żądania zwrotu poniesionych kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Odpowiedzialność odszkodowawcza z ubezpieczenia autocasco ma swe źródło w umowie zawartej między stronami, która reguluje zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela. W ocenie Sądu prywatna kalkulacja została sporządzona w oderwaniu od zasad odszkodowania ubezpieczeniowego przewidzianego w umowie autocasco zawartej między stronami, bowiem nie uwzględniała postanowień umowy łączącej strony, która to umowa określała zakres odpowiedzialności strony pozwanej, a także sposób wyceny odszkodowania, zatem nie mogła stanowić podstawy do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Nie mogła także być uznana za podstawę właściwego rozeznania poszkodowanego co do wysokości obowiązku ubezpieczającego, właśnie dlatego, że opierała się na odmiennych regułach określenia wartości odszkodowania.

Kwotę odszkodowania należnego dodatkowo powodowi, Sąd zasądził wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, licznymi od dnia 15 marca 2016 r. W pozostałym zakresie żądanie odsetek oddalono.

Mianowicie, zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel – co do zasady, obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Natomiast § 2 stanowi, że gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1.

W przedmiotowej sprawie Sąd zasądził odsetki po upływie terminu 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek od zasądzonej kwoty podyktowane jest także przepisem art. 481 § 1 k.c. oraz 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 roku, od czasu wejścia życie ustawy z 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830), powoływanej dalej jako „ustawa zmieniająca”.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl art. 481 § 2 zd. 1 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych

O kosztach postępowania w pkt III wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, albowiem strona pozwana przegrała postępowanie w bardzo nieznacznej części. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz strony pozwanej od powoda całość poniesionych przez nią kosztów tj. kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów opłaty skarbowej za złożenie do sprawy dokumentu pełnomocnictwa oraz kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 poz. 1804), w brzmieniu obowiązującym przed 27 października 2016 r.

Sąd w pkt IV i V wyroku, na podstawie art. 84 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócił powodowi i stronie pozwanej pozostałe z ich zaliczek kwoty tytułem niewykorzystanych zaliczek na koszt opinii biegłych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie